

Václav Jamek

Květy zla (Ch. Baudelaire)

Paní Bovaryová (G. Flaubert)

Doc. PhDr. **Václav Jamek** (*1949) je romanista, básník a překladatel z francouzštiny. Zabývá se francouzskou literaturou nejrůznějších období. Překládá a komentuje především autory 20. století, například G. Pereca, P. Mondiana nebo M. Tourniera. Za překlad antologie textů Henriho Michauxe obdržel v roce 2001 překladatelskou cenu Josefa Jungmanna.

Václav Jamek studoval a maturoval ve Francii na dijonském Carnotově lyceu. Po návratu absolvoval na Univerzitě Karlově psychologii a francouzštinu. V roce 1976 se stal nakladatelským redaktorem nakladatelství Academia. Na přelomu let 1984 a 1985 vykonal stipendijní pobyt na École Normale Supérieure v Paříži, od března 1985 působil jako redaktor románských literatur v nakladatelství Odeon. Zde pracoval až do roku 1994, kdy se stal pracovníkem Ministerstva zahraničních věcí ČR. V letech 1995–1998 byl kulturním radou na velvyslanectví v Paříži.

Roku 2003 nastoupil jako odborný asistent na FF UK, kde se v roce 2008 habilitoval. Věnuje se překladu i původní tvorbě básnické, prozaické a dramatické. Publikuje česky i francouzsky. Za francouzsky psanou knihu *Traité des courtes merveilles* získal v roce 1989 cenu Medicis za esej. V knize *O prašivém houfci* (2001) se zabýval homosexualitou (a druhotně nemocí AIDS) v literatuře od středověku až po práh 21.

století. Jeho výbor esejů *Duch v plné práci* (2003) byl oceněn Cenou Toma Stopparda.

profil doc. Václava Jamka na webu Ústavu románských studií FF UK